

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudkyň Mgr. Moniky Chaloupkové a JUDr. Petry Venclové, Ph.D., v právní věci **žalobce: M. J.**, IČ: 11146940, **zastoupeného Mgr. Petrem Krátkým, advokátem**, se sídlem Sukova třída 1556, 530 02 Pardubice, **proti žalovanému: Policejní prezídium České republiky, Ředitelství služby pro zbraně a bezpečnostní materiál**, schránka 62/ŘSZBM, 170 89 Praha 7, **o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 10. 2012, č. j. PPR-16288-3/ČJ-2012-990450,**

t a k t o :

- I. Žaloba s e z a m í t á .**
- II. Žalobce n e m á** právo na náhradu nákladů soudního řízení a žalovanému **s e** toto právo **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 29. 10. 2012, č. j. PPR-16288-3/ČJ-2012-990450, žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Krajského ředitelství policie Pardubického kraje, Odboru služby pro zbraně a bezpečnostní materiál (dále jen „krajské ředitelství“ nebo „správní orgán I. stupně“), ze dne 18. 6. 2012, č. j. KRPE-21620-14/PŘ-2012-1700IY-OD, jímž bylo rozhodnuto, že žalobce spáchal správní delikty podle § 76d odst. 2 písm. a), b) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zbraních“), a to tím, že jako držitel zbrojní licence dne 7. 12. 2011 znehodnotil 8 kusů zbraní kategorie A, samopalů, značka výrobce ČZ, vzor 61, ráže 7,65 mm Browning, výrobních čísel S5450, S5581, S4267, J7303, S6939, S4673, S1863 a D9255, nedostatečně,

způsobem, který není v souladu s § 1 odst. 1 písm. b) vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu č. 371/2002 Sb., kterou se stanoví postup při znehodnocování a ničení zbraně, střeliva a výrobě jejich řezů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhl. č. 371/2002 Sb.“), neboť u všech zbraní bylo zjištěno, že není provedeno zaslepení hlavně v nábojové komoře vložením ocelového kolíku o průměru nábojové komory (v nábojové komoře je vložena součást s vnějším závitem, která nevyplňuje celý průměr nábojové komory), a zbraně označil kontrolní znehodnocovací značkou s registračním číslem 158/0, třebaže mu bylo přiděleno registrační číslo 158/10, tedy žalobce při znehodnocování zbraní kategorie A nedodržel postup stanovený prováděcím právním předpisem, čímž porušil povinnost držitele zbrojní licence ustanovenou § 39 odst. 2 písm. a) zákona o zbraních, a nedodržel povinnost označit znehodnocenou zbraň kontrolní znehodnocovací značkou přidělenou za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem Českým úřadem pro zkoušení zbraní a střeliva, čímž porušil povinnost držitele zbrojní licence ustanovenou § 39 odst. 2 písm. b) zákona o zbraních. Za spáchané správní delikty byly žalobci rozhodnutím krajského ředitelství uloženy podle § 76d odst. 10 písm. a) zákona o zbraních pokuta ve výši 25.000 Kč, podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb. povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou 1.000 Kč a podle § 76e odst. 1 písm. a) zákona o zbraních propadnutí všech 8 kusů zbraní, jak jsou specifikovány výše.

Žalobce proti rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, kterou se domáhal jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, alternativně snížení pokuty a upuštění od uložené sankce propadnutí věci, a dále též náhrady nákladů soudního řízení s odůvodněním, že rozhodnutí žalovaného i správního orgánu I. stupně jsou nezákonná, neboť některé závěry nemají oporu v provedeném dokazování, uložena pokuta je nepřiměřeně vysoká a trest propadnutí věci byl vůči žalobci aplikován zcela nedůvodně. Tato obecná tvrzení žalobce konkretizoval v následujících žalobních bodech:

1. Žalobci byla přidělena znehodnocovací značka s registračním číslem 158/10. Na zbraních je umístěna značka s reg. č. 158/0. Správní orgány však postupovaly, jako by předmětné zbraně nebyly opatřeny žádnou kontrolní znehodnocovací značkou a nebylo tedy možné zjistit, který subjekt znehodnocení provedl. Toto však neodpovídá skutečnosti, neboť i značka s registračním číslem 158/0 informuje zcela nezaměnitelným způsobem o tom, že znehodnocení provedl právě žalobce, když značka s pořadovým číslem 158 byla přidělena jemu a s ohledem na způsob přidělování značek Českým úřadem pro zkoušení zbraní a střeliva je zcela zřejmé, že nikomu jinému nebyla a nebude přidělena značka s pořadovým číslem 158 ani s jiným číslem než 10 za lomítkem, vyjadřujícím rok přidělení. Uložení pokuty v přiměřené výši by tedy zřejmě nebylo možné označit za nezákonné, takovou pokutou však není pokuta udělená v částce přesahující cenu všech dotčených zbraní. Navíc správní orgán I. stupně, který prováděl kontrolu znehodnocení zbraní, měl žalobce po zjištění chybné znehodnocovací značky na zbraních vyzvat k nápravě. Takovým postupem by nebyl negativně dotčen institut kontroly, naopak tento by byl zcela naplněn, neboť by došlo k odstranění původně zjištěného závadného stavu a řízení o správním deliktu podle § 76d odst. 2 písm. b) zákona o zbraních by vůbec nemuselo být zahájeno.
2. Ve vztahu k provedenému zaslepení hlavně žalobce především namítá, že nebylo prokázáno bez důvodných pochybností, že se v nábojových komorách všech osmi hlavní nachází součást s vnějším závitem nevyplňující celý průměr nábojové komory. Z RTG snímků nevyplývá, že je na každém z nich jiná zbraň a že se jedná právě o snímky předmětných osmi žalobcem znehodnocených zbraní. Uvedené snímky měly být pořízeny během kontroly prováděné správním orgánem I. stupně během správního řízení. O pořizování snímků nebyl žalobce vyrozuměn, neměl možnost se ho účastnit. Závěry vyplývající z těchto RTG snímků neformulovaly správní orgány, ale odborné pracoviště

Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, které na základě žádosti správního orgánu I. stupně a jím ke zkoumání předložených 2 kusů zbraní výrobních čísel D9255 a S4673 vypracovalo odborné vyjádření ze dne 25. 1. 2012, č. j. KRPE-29889-10/ČJ-2011. V citovaném odborném vyjádření je uvedeno, že v obou ke zkoumání předložených samopalech je v nábojové komoře vložena součást s vnějším závitem, která má charakter šroubu. Správní orgán I. stupně však toto zjištění vztáhl i na zbývajících šest samopalů a jeho nezákonný postup žalovaný akceptoval. I kdyby však bylo prokázáno, že součást s vnějším závitem se nachází v hlavních všech osmi samopalů, nemohlo by to být samo o sobě důvodem pro řízení o správním deliktu. Takové řízení by bylo odůvodněné pouze v případě, že by znehodnocení provedené žalobcem bylo méně kvalitní, než znehodnocení odpovídající doslovnému znění vyhl. č. 371/2002 Sb. Toto ovšem prokázáno nebylo, závěr správních orgánů o tom, že znehodnocení provedené žalobcem usnadňuje reaktivaci zbraně, je zcela nepodloženou úvahou. Z věcného hlediska není rozdíl mezi tím, kdy je v komoře ocelový kolík a kdy součást s vnějším závitem mající charakter šroubu, účel znehodnocení, tedy zbavení zbraní střelbyschopnosti a znemožnění její obnovy byl splněn.

3. Uložené sankce jsou nezákonné, neboť nebylo prokázáno, že se všech osm samopalů nachází ve stavu, který popisují obě rozhodnutí správních orgánů – tedy, že ve všech zbraních je součást mající charakter šroubu a takto provedené znehodnocení je méně kvalitní než znehodnocení vyžadované vyhl. č. 371/2002 Sb. Navíc sankce propadnutí věci byla žalobci uložena, aniž by mu byla dána možnost odstranit zjištěný závadný stav, pokud by tento skutečně existoval.

Žalovaný se k žalobě vyjádřil podáním ze dne 25. 1. 2013, kterým navrhl její zamítnutí jako nedůvodné. K jednotlivým žalobním bodům uvedl následující:

Ad 1.

Vzor kontrolní znehodnocovací značky je uveden v příloze č. 1 vyhl. č. 371/2002 Sb., a to včetně slovního vyjádření. Pouze značka odpovídající stanovenému vzoru může být přidělena a musí být umístěna na znehodnocených zbraních. Uznání značky neodpovídající vzoru by znamenalo nepřipustné překročení správní úvahy.

Kontrola znehodnocených zbraní je prováděna na základě žádosti žadatele o znehodnocení zbraně, který je povinen spolu s ní předložit potvrzení o znehodnocení od držitele zbrojní licence skupiny B nebo E. Pokud by byl tolerován stav, kdy držitel zbraně znehodnocuje až po vymezení dodatečných postupů, byl by poškozen především vlastník zbraně, který si znehodnocení objednal. Požadavek na provedení znehodnocení předepsaným způsobem bez spolupráce vlastníka zbraně je zcela spravedlivý. Názor žalovaného na kontrolní znehodnocovací značku užitou žalobcem je prezentován v jeho rozhodnutí, včetně toho, že žalobce nebyl schopen v průběhu řízení použítou značku předložit s odůvodněním, že ji nemůže najít. Není pravdou, že u užití značky s registračním číslem 158/0 lze s určitostí tvrdit, že se jedná o zbraň znehodnocenou žalobcem, neboť tento může argumentovat nesprávným číselným tvarem značky.

Ad 2.

Provedení kontroly předmětných zbraní žalobce chybně interpretuje jako správní řízení. Dne 16. 1. 2012 provedl správní orgán I. stupně fyzickou kontrolu znehodnocených zbraní, z níž zpracoval ke každé zbraní fotodokumentaci, skládající se z celkové fotografie zbraně, detailu výrobního čísla a znehodnocovací značky a RTG snímku. Všechny tři snímky jsou opatřeny stejným pořadovým číslem vztahujícím se ke každé jednotlivé zbraní, na RTG snímku je číslo vytvořeno zformováním kovového materiálu, kdy se jedná o opatření sloužící k rozeznání zbraní, které je kontrolováno pomocí rentgenového zařízení. V rámci ústního jednání dne 4. 5. 2012 se žalobce seznámil s kompletním spisovým materiálem, včetně fotodokumentace.

V dalším řízení nepožadoval provedení nového rentgenování zbraní v jeho přítomnosti, v odvolání námitku pořízení snímků bez jeho účasti nevznese, ač tak učinit mohl. Pokud se týká v žalobě zmiňovaného odborného vyjádření, z tohoto vyplývá, že znaleckým zkoumáním bylo potvrzeno, že na RTG snímcích je v nábojové komoře součástí s vnějším závitem mající charakter šroubu. Správní orgán I. stupně vyšel z tohoto vyjádření a pořízené fotodokumentace, z níž je zřejmé, že RTG snímky vykazují stejný tvar součásti vložené do nábojové komory u všech osmi zbraní. Posuzoval tedy všechny shromážděné podklady, což nelze označit za nezákonný postup. Žalobce ostatně neuvedl žádné skutečnosti, z nichž by bylo možné dovodit překročení mezí zákonných úvah správním orgánem I. stupně a žalovaným.

Podle § 1 odst. 1 písm. b) vyhl. č. 371/2002 Sb. se při znehodnocování zbraně provádí zaslepení hlavně v nábojové komoře vložením ocelového kolíku o délce a průměru nábojové komory. Kolík je standardizovanou strojní součástí podle příslušných ČSN, přičemž průměry normalizovaných kolíků jsou od 0,6 mm do 50 mm a jejich délky od 2 mm do 340 mm, tedy pro každou ráži se dá vybrat optimální rozměr kolíku. Nahrazení takto přesně definovaného kolíku součástí mající charakter šroubu tak nelze připustit. Povinností žalobce bylo dodržet postupy při znehodnocování zbraní stanovené vyhl. č. 371/2002 Sb., které byly nastaveny z důvodu zabránění používání alternativních způsobů znehodnocování zbraní, které mohou vést k usnadnění obnovení střelbyschopnosti zbraně. Nedodržení stanovených postupů zakládá skutkovou podstatu správního deliktu. Každá zbraň, která není zhodnocena stanoveným postupem, je způsobilá narušit veřejný pořádek a bezpečnost, je u ní důvodný předpoklad snazšího obnovení střelbyschopnosti.

Ad 3.

Porušení povinností stanovených v § 39 odst. 2 písm. a) a b) zákona o zbraních a tím naplnění znaku skutkové podstaty správních deliktů podle § 76d odst. 2 písm. a) a b) zákona o zbraních bylo v řízení prokázáno. Každý držitel zbrojní licence obdržel koncesi až po prokázání stanoveného technického vzdělání, stanovené praxe v oboru a vyjádření Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva, a je proto spravedlivé požadovat po žalobci, aby provedl znehodnocení zbraní podle vyhl. č. 371/2002 Sb. na první pokus, neboť jako osoba oprávněná provádět znehodnocování zbraní musí vědět, jaké postupy použít. Příslušný útvar policie je povinen provádět kontrolu úrovně znehodnocení a v případě zjištění nedostatků zahájit řízení o správním deliktu. Naopak není povinen znehodnocenou zbraň vracet žadateli a požadovat po něm dodatečné znehodnocení.

O žalobě soud rozhodl při jednání dne 13.3.2013, když žalobce výslovně nesouhlasil s rozhodnutím věci bez nařízení jednání (vyjádření ze dne 21. 1. 2013). Soud přitom v souladu s § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného, tj. ze stavu k datu 29. 10. 2012, kdy bylo rozhodnutí žalovaného vydáno.

Nejprve soud musí předeslat, že ze správního spisu vyplynulo, že žalobní body jsou opakováním námitek vznesených žalobcem v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně a zejména pak v odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí. Vzhledem k totožnosti žalobních a odvolacích námitek je pro zhodnocení zákonnosti napadeného rozhodnutí žalovaného, resp. důvodnosti žalobních bodů, podstatné, jakým způsobem se s těmito námitkami vypořádal v rámci rozhodování o odvolání žalobce žalovaný, přičemž je třeba mít na paměti, že rozhodnutí žalovaného tvoří s rozhodnutím krajského ředitelství po materiální stránce jeden celek. Jinými slovy řečeno, pokud použil správní orgán I. stupně určitou argumentaci, žalovaný se s ní ztotožnil a na ni odkázal, je tento postup zcela v pořádku, odpovídá požadavkům na srozumitelnost a přehlednost a jeho rozhodnutí je třeba „číst“ společně

s rozhodnutím prvoinstančním. K tomuto lze příkladmo citovat rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, který se sice vztahuje na řízení před správními soudy, nicméně ho lze plně aplikovat i na řízení správní, a v němž se uvádí: „...sluší se uvést, že i NSS často odkazuje na závěry již v řízení učiněné, jak již krajským soudem či žalovaným, neb i v souladu se zásadou hospodárnosti a ekonomie řízení není smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně „opakovat“ již správně vyřčené, ale přezkoumat dříve učiněné závěry, přičemž pokud u přezkumného orgánu padne shoda na učiněných závěrech, není důvodu, proč by na ně nemohlo být odkázáno.“ K žalobním námitkám totožným s námitkami odvolacími se soud ve správním soudnictví nemůže vyjádřit takovým způsobem, že by nahrazoval činnost odvolacího správního orgánu. Krajský soud není další třetí instancí ve správním řízení. Pouze v případě drobných odchylek, tj. jestliže se krajský soud zcela neztotožní s tím, jak se žalovaný vypořádal s odvolacími námitkami, může korigovat právní názor, o který se opírá žalované rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 7. 2009, č. j. 8 Afs 51/2007-87). Naopak, není oprávněn zcela změnit právní názor odvolacího správního orgánu, tedy uvést k uvedené žalobní (odvolací) námitce jiný právní názor, než žalovaný v napadeném rozhodnutí, protože by se jednalo o změnu právního názoru odvolacího orgánu. Podstatná změna právního názoru odvolacího orgánu soudem ve správním soudnictví by mohla vést k nezákonnosti rozhodnutí soudu (srov. nález Ústavního soudu ze dne 18. 10. 1999, sp. zn. IV. ÚS 279/99).

Ve světle shora řečeného soud k jednotlivým žalobcem uplatněným žalobním bodům uvádí následující:

Ad 1.

S námitkami vztahujícími se k žalobcem použité kontrolní znehodnocovací značce na předmětných osmi zbraních se žalovaný vypořádal na stranách 6 a 7 napadeného rozhodnutí, a to velmi podrobně, přiléhavým a srozumitelným způsobem. S jeho argumentací se soud ztotožňuje, odkazuje na ni (viz shora citovaný rozsudek NSS č. j. 4 As 11/2006-86), přičemž zdůrazňuje následující:

Podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o zbraních: „Držitel zbrojní licence skupiny B nebo E je dále povinen označit znehodnocenou zbraň kontrolní znehodnocovací značkou přidělenou za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem Českým úřadem pro zkoušení zbraní a střeliva, přičemž musí zůstat zachováno původní výrobní číslo zbraně.“

V řízení o správním deliktu bylo prokázáno, a žalobce to ostatně žádným způsobem nezpochybňuje, že žalobci byla Český úřadem pro zkoušení zbraní a střeliva přidělena kontrolní znehodnocovací značka 158/10. Právě a jen touto značkou byl žalobce oprávněn a zároveň povinen označit předmětných osm znehodnocených samopalů. Pokud použil značku jinou, dopustil se porušení povinnosti stanovené mu výše citovaným zákonným ustanovením a tím spáchání správního deliktu podle § 76d odst. 2 písm. b) zákona o zbraních, kdy podle tohoto ustanovení: „Držitel zbrojní licence skupiny B nebo E se dopustí správního deliktu tím, že neoznačí znehodnocenou zbraň podle § 39 odst. 2 písm. b).“ Pokud si žalobce stěžuje na to, že správní orgány k němu přistupovaly tak, jako by znehodnocené zbraně neopatřil žádnou značkou, je jeho námitka nedůvodná, neboť ve světle zákonné úpravy, resp. ve vztahu k naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle § 76d odst. 2 písm. b) zákona o zbraních je skutečně nerozhodné, zda držitel zbrojní licence skupiny B nebo E opatří znehodnocené zbraně chybnou kontrolní znehodnocovací značkou či je neopatří značkou žádnou. Zákon zcela striktně vyžaduje, aby na znehodnocených zbraních byla značka přidělená k tomu oprávněným Českým úřadem pro zkoušení zbraní a střeliva, a jakákoliv odchylka, tedy použití jakékoliv jiné značky je porušením zákonné povinnosti. Žalobcova argumentace, že použitá značka 158/0 nezaměnitelným způsobem informuje o tom, že

znehodnocení předmětných zbraní provedl právě on, je pro posouzení otázky, zda žalobce daný správní delikt spáchal či nikoliv, zcela nerozhodná. Pokud by zákon o zbraních připouštěl nějakou odchylku od povinnosti opatřit znehodnocené zbraně přesně tou značkou, která byla držiteli licence přidělena, bylo by to v něm uvedeno. Tak tomu ovšem není. Zákon o zbraních reguluje oblast velmi rizikovou (zbraně a střelivo, a to včetně zbraní, které nelze držet vůbec anebo jen na povolení), jeho cílem a účelem je nastolení takových pravidel, která zajistí bezpečné zacházení se zbraněmi a střelivem tak, aby nedocházelo k ohrožení života, zdraví a majetku osob. Právě z tohoto důvodu jsou v něm často používány taxativní výčty, povinnosti jsou formulovány jednoznačným způsobem, nepřipouštějícím jiný výklad, jsou užívány výrazy „nesmí“, „je povinen“, atp. Až na výjimky lze zbraně vlastnit a držet jen na základě zbrojního průkazu a vyvíjet podnikatelskou činnost týkající se zbraní jen na základě zbrojní licence. Tím je zabezpečeno, aby se zbraně nedostaly do rukou nepovolaným osobám a aby s nimi podnikaly jen ty subjekty, které splnily všechny zákonné podmínky a od nichž lze tedy důvodně očekávat, že si jsou vědomy všech svých povinností a tyto budou beze zbytku plnit.

Nepřípadný je rovněž požadavek žalobce na výzvu k nápravě. Správní orgán I. stupně k takové výzvě nebyl ani povinen, ani oprávněn. Postup při znehodnocování zbraní kategorií A, B a C je upraven v ust. § 63 zákona o zbraních, kdy si vlastník zbraně nejprve musí opatřit povolení příslušného policejního útvaru ke znehodnocení zbraně, po získání povolení je povinen zbraň předat ke znehodnocení osobě k tomu oprávněné a do 10 pracovních dnů po znehodnocení zbraně musí příslušnému policejnímu útvaru předložit potvrzení této osoby o znehodnocení zbraně a současně zbraň ke kontrole. Dotčený policejní útvar provede kontrolu a v případě zjištění, že znehodnocení neproběhlo v souladu se zákonem, má jedinou možnost, a to zahájit s držitelem zbrojní licence řízení o správním deliktu. Z žádného zákonného ustanovení nevyplývá povinnost, ani oprávnění vyzvat k nápravě zjištěných nedostatků. Jinými slovy řečeno, pokud by policejní útvar k výzvě přistoupil, jednal by protizákonně. Zákon o zbraních nepočítá s žádným „opravným“ znehodnocením, neřeší prodlužování lhůt pro splnění jednotlivých povinností, ani jejich nový běh pro případ výzvy k nápravě zjištěného závadného stavu, nijak neupravuje ani konkrétní oprávnění a povinnosti jednotlivých zúčastněných, které by zajistily návrat všech dotčených zbraní, již správně znehodnocených, policejnímu útvaru k opakované kontrole.

Soud tedy uzavírá, že první žalobní bod shledal nedůvodným.

Ad 2.

Žalobce se mýlí, pokud dovozuje, že měl být přítomen pořizování RTG snímků, neboť tyto byly pořizovány v průběhu správního řízení. RTG snímky pořídil správní orgán I. stupně při kontrole předmětných osmi zbraní. Tato kontrola nebyla prováděna v žádném správním řízení, jednalo se o vyústění procesu znehodnocení zbraní a jejím cílem bylo ověřit, zda znehodnocení proběhlo v souladu se zákonnými požadavky. Až na základě provedené kontroly správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že tu existuje důvodné podezření ze spáchání správního deliktu žalobcem, a na základě tohoto závěru zahájil správní řízení. V rámci tohoto řízení pak byl žalobce seznámen se všemi podklady rozhodnutí, včetně RTG snímků, jak vyplývá z protokolu o ústním jednání konaném dne 4. 5. 2012. Nikde není stanovena povinnost policejního orgánu přizvat držitele licence ke kontrole zbraní, které znehodnotil, policejní orgán tuto kontrolu provádí na základě povinnosti uložené mu zákonem o zbraních, poté, co mu jsou zbraně předloženy ke kontrole jejich vlastníkem, když vlastník a držitel licence mohou být různé osoby. Žalobce tedy byl seznámen s podklady pořízenými v rámci kontroly v nejbližším možném okamžiku, v rámci řízení o správním deliktu. Tyto mu byly cele zpřístupněny, mohl se k nim v rámci vedeného správního řízení vyjádřit, tedy nedošlo k žádnému porušení zákonné povinnosti, resp. ke zkrácení na jeho právech.

Pokud se týká námitek týkajících se skutkových zjištění a kvality provedeného znehodnocení, které je dle žalobce takové, že ke spáchání správního deliktu dle § 76d odst. 2 písm. a) zákona o zbraních nedošlo, lze i zde odkázat na odůvodnění napadeného rozhodnutí, konkrétně na jeho strany 8-10, neboť žalovaný se k totožným odvolacím námitkám podrobně vyjádřil a jeho argumentaci soud považuje za přiléhavou. Přesto však soud zároveň považuje za důležité uvést následující:

RTG snímky nejsou jediným podkladem rozhodnutí, naopak, ke každému z nich jsou připojeny i celková fotografie zbraně a fotografie detailu výrobního čísla a kontrolní znehodnocovací značky na zbraní umístěných. Pořadové číslo každé jednotlivé zbraně (od 1 do 8) je vždy uvedeno na obou fotografiích a RTG snímku, tedy fotografie a RTG snímky jsou „spárovány“, z fotografií jsou zřetelná výrobní čísla jednotlivých zbraní a tedy není pochyb o tom, že se jedná o RTG snímky všech osmi dotčených zbraní. Vzhledem k tomu, že provedení zaslepení hlavně součástí s vnějším závitem mající charakter šroubu je shodné u všech osmi snímků, jak z daných RTG snímků jasně vyplývá, správní orgány nepochybily, když závěr odborného vyjádření vztahující se ke dvěma zkoumaným zbraním vztáhly i na dalších šest. Naopak, plně tak dostaly zásadě hodnocení všech podkladů ve vzájemných souvislostech, nikoliv pouze izolovaně, a jejich postup je zcela v souladu se zákonem.

Zkoumání kvality znehodnocení provedeného žalobcem pak nebylo na místě, správní orgány k němu nebyly povinny. Rozhodující je zákonná povinnost dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o zbraních, kdy podle tohoto ustanovení: „Držitel zbrojní licence skupiny B nebo E je dále povinen při znehodnocování zbraně kategorie A, B nebo C nebo střeliva nebo výrobě jejich řezů dodržovat postup stanovený prováděcím právním předpisem nebo schválený Českým úřadem pro zkoušení zbraní a střeliva, nelze-li postupovat podle postupu stanoveného prováděcím právním předpisem.“ Postup při znehodnocování zbraně kategorie A je upraven v již zmiňované vyhl. č. 371/2002 Sb., která mimo jiné v ust. § 1 odst. 1 písm. b) stanoví: „Při znehodnocování zbraně se provádí zaslepení hlavně v nábojové komoře vložení ocelového kolíku o délce a průměru nábojové komory; ocelový kolík je po obvodu pevně spojen s hlavní svarem;“ Tento postup žalobce nedodržel, neboť jak vyplývá ze správního spisu použil namísto kolíku o délce a průměru nábojové komory součást s vnějším závitem mající charakter šroubu. Podle § 76d odst. 2 písm. a) zákona o zbraních: „Držitel zbrojní licence skupiny B nebo E se dopustí správního deliktu tím, že nedodrží při znehodnocování zbraně kategorie A, B anebo C nebo střeliva nebo výrobě jejich řezů postup podle § 39 odst. 2 písm. a).“ Správní delikt je tudíž spáchán jakýmkoliv nedodržením postupu znehodnocování zbraní stanoveným prováděcím právním předpisem, aniž by bylo nutno zkoumat, zda zvolený postup, byť odporující právní úpravě, naplňuje či nenaplňuje účel zákona o zbraních. Jinými slovy řečeno, každé nedodržení stanoveného postupu je třeba posoudit jako správní delikt. Podle soudu se přitom jedná o jediné správné řešení, neboť pouze přesné plnění stanovených povinností zajistí dodržení ochrany bezpečnosti a zdraví osob, jejich majetku a vnitřního pořádku. Pokud by zákonodárci stačilo jakékoliv znehodnocení zbraně, jistě by zvolil jinou úpravu než přesné zakotvení postupu, který je třeba dodržet. Omezil by se např., slovy žalobce, na uložení povinnosti provést znehodnocení tak, aby byla zbraň zbavena střelbyschopnosti a byla znemožněna její obnova. Takováto úprava by ovšem byla „cestou do pekla“, neboť by s sebou přinesla rozsáhlá zkoumání, zda provedené znehodnocení ještě stanovenému cíli vyhovuje či již nikoliv, a vynesla by do procesu znehodnocování zbraní, a to včetně zbraní velmi nebezpečných, značnou dávku nejistoty. Naopak, podrobná úprava postupu znehodnocení zbraní a vyžadování přesného dodržení tohoto postupu do všech detailů výrazně přispívají k minimalizaci rizika, že budou zbraně znehodnoceny jen formálně a budou moci být zneužity.

Soud tedy uzavírá, že i druhý žalobní bod shledal nedůvodným.

Ad 3.

Podle § 76d odst. 10 písm. a) zákona o zbraních: „Za správní delikt se uloží pokuta do 1.000.000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. b), d), f), i), m), n), nebo o), odstavce 2 písm. a) nebo b), odstavce 3 písm. a), odstavce 7 písm. a), b), c), f) nebo g), odstavce 8 nebo 9.“

Podle § 76e odst. 1 téhož zákona: „Za správní delikt podle § 76c nebo § 76d lze uložit propadnutí zbraně kategorie A, B, C anebo D nebo střeliva, jestliže zbraň kategorie A, B, C anebo D nebo střelivo náleží pachateli správního deliktu a

a) byly ke spáchání správního deliktu užity nebo určeny, nebo

b) byly správním deliktem získány nebo byly nabyty za věc správním deliktem získanou.“

Podle § 78 odst. 2 s. ř. s.: „Rozhoduje-li soud o žalobě proti rozhodnutí, jímž správní orgán uložil trest za správní delikt, může soud, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí podle odstavce 1, ale trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, upustit od něj nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, lze-li takové rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož vyšel správní orgán, a který soud případně vlastním dokazováním v nikoli zásadních směrech doplnil, a navrhl-li takový postup žalobce v žalobě.“

Spáchání obou správních deliktů bylo žalobci prokázáno (viz odůvodnění výše) a správní orgány tedy postupovaly v souladu se zákonem, když přistoupily k uložení pokuty a sankce propadnutí věci.

Pro postup podle § 78 odst. 2 s. ř. s. pak soud neshledal podmínky, neboť uložené sankce nejsou „zjevně nepřiměřené“. Jak ostatně vyplývá z rozsudku NSS ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 22/2012-23: „Smyslem a účelem moderace (§ 78 odst. 2 s. ř. s.) není hledání *ideální* výše sankce soudem místo správního orgánu, ale její korekce v případech, že by sankce, pohybující se nejen v zákonném rozmezí a odpovídající i všem zásadám pro její ukládání a zohledňující kritéria potřebná pro její individualizaci, zjevně neodpovídala zobecnitelné představě o adekvátnosti a spravedlnosti sankce. V případě sankcí z obecných hledisek méně závažných (zde pokuty ve výši 10.000 Kč) proto bude moderace sankce zpravidla vzácnější než v případě sankcí výrazných.“

Výši pokuty shledává soud zcela přiměřenou okolnostem projednávané věci. Žalobce spáchal dva správní delikty, kdy za každý z nich bylo možno uložit pokutu až do výše 1.000.000 Kč, a jeho jednání se týkalo osmi zbraní kategorie A, tedy zbraní nejnebezpečnějších, jejichž nabývání do vlastnictví, držení a nošení je zakázáno, až na výjimky přesně vypočtené zákonem (§ 9 zákona o zbraních).

Pokud se týká uložení sankce propadnutí všech osmi kusů zbraní, i toto je adekvátní. K tomuto postupu byly dány zákonné podmínky, správní orgány byly oprávněny o propadnutí zbraní rozhodnout, a to aniž by byly povinny a oprávněny dát žalobci možnost k nápravě zjištěného závadného stavu (viz argumentace u bodu ad 1).

Soud z uvedených důvodů neshledal podmínky pro postup podle § 78 odst. 2 s. ř. s., tedy pro zmírnění uloženého trestu za správní delikt.

I třetí žalobní bod soud shledal nedůvodným.

Vzhledem k tomu, že soud, z důvodů shora podrobně rozvedených, dospěl k závěru o nedůvodnosti žaloby, postupoval podle § 78 odst. 7 s. ř. s. a žalobu zamítl.

O nákladech řízení soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. podle úspěchu ve věci. Žalobce nebyl s podanou žalobou úspěšný a naopak úspěšnému žalovanému žádné náklady řízení podle obsahu soudního spisu nevznikly, proto soud vyslovil, že žalobce nemá na náhradu nákladů soudního řízení právo a žalovanému se toto právo nepřiznává.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. a. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 13. března 2013

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová